

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๗/๒๕๕๓

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณี นายโกศล ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามมาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒

ด้วยประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีคำร้องลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณี นายโกศล ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒

ได้ความตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งมาว่า นายโกศล ศรีสังข์ ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สลร ๖๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พร้อมกับการพ้นจากตำแหน่งของ นายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการผู้สั่งแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔)

ปรากฏว่าผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งแต่งตั้งของ นายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีผลบังคับ (วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ดังนั้นในวันที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกร้องจึงยังคงดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอยู่ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองอื่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ (๕) และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

นิติภาวะพร้อมเอกสารประกอบเพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ ภายในกำหนดเวลาตาม มาตรา ๒๕๒ (๑) และ (๒)

ข้อที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ เพราะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองก่อนประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ นั้น

เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกร้องยังดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นในวันที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลบังคับ (วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) ดังนั้นจึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่าผู้ถูกร้องได้เข้ารับตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๕๒ (๑) ตั้งแต่เมื่อใด

ปัญหาข้อนี้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้วินิจฉัยว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑๗ วรรคแรก ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมีความหมายว่า คณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นคณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป ดังนั้นจึงต้องถือว่าผู้ถูกร้องซึ่ง นายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในคณะรัฐมนตรีของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นผู้แต่งตั้งในขณะใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ถูกยกเลิกไปยังคงดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันอยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งกรณีเช่นนี้ การเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันตามมาตรา ๒๕๒ (๑) จึงต้องถือว่า เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ

ข้อเท็จจริงได้ความต่อไปว่า ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมือง เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พร้อมกับ นายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการผู้แต่งตั้งผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ ฯลฯ ภายในระยะเวลาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ (๑) (๒) และวรรคสองดังต่อไปนี้

- (๑) ยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง คือยื่นภายในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
- (๒) ยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง คือยื่นภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐
- (๓) ยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี คือยื่นภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๑

โดยศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัยหรือตีความเป็นอย่างอื่นให้ขัดหรือแย้งกับการวินิจฉัยหรือตีความของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ข้อเท็จจริงจึงฟังเป็นอันยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบบัญชีซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา ฯลฯ ภายในกำหนดเวลาข้างต้น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ (๑) (๒) และวรรคสองแต่ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

ในชั้นยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องชี้แจงสรุปใจความได้ว่าผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ เพราะผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ไม่ต้องถูกกำหนดให้ยื่นบัญชี ฯ ในกรณีเข้ารับและพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ภายหลังจากผู้ถูกร้องได้รับการแต่งตั้งแล้ว ที่ผู้ร้องถือว่าผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองใหม่ตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งตั้งนั้น เป็นการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑๗ ในบทเฉพาะกาลบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ โดยมีได้บัญญัติให้พ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๑ โดยมีผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้ง ไม่อาจที่จะเข้าดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีได้โดยวิธีอื่นใด รวมทั้งที่ผู้ร้องถือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชิงชัย มงคลธรรม) ดำรงตำแหน่งใหม่ด้วย อีกทั้งขณะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ผู้ร้องยังมิได้รับการแต่งตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และยังไม่มีความหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒๑ มาตรา ๓๒๕ และมาตรา ๓๓๑ ผู้ร้องจึงไม่อาจใช้กฎหมายคือ ระเบียบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่บัญญัติขึ้นภายหลังบังคับแก่ผู้ถูกร้องได้

คำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในกรณีนี้เป็นเรื่องการจำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยอำนาจรัฐจึงเป็นการลงโทษทางอาญา ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒ ผู้ถูกร้องได้เข้าดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนที่รัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ จึงไม่สามารถนำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ ซึ่งมีผลให้ผู้ถูกร้องต้องรับโทษทางอาญามาใช้บังคับย้อนหลังแก่ผู้ถูกร้องได้ อนึ่ง ผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่ยื่นบัญชี ฯ เนื่องจากเข้าใจว่า มิได้ถูกบังคับโดยรัฐธรรมนูญนี้ที่จะต้องยื่นบัญชี ฯ เพราะการเป็นรัฐมนตรีของ นายชิงชัย มงคลธรรม เป็นโดยบทบัญญัติเฉพาะตัวรัฐมนตรี มิได้มีผลถึงที่ปรึกษารัฐมนตรีด้วย และเมื่อรัฐมนตรียังไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกร้องอีกครั้งหนึ่งภายหลังรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ ย่อมถือไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผู้ถูกร้องจึงยังไม่อาจทราบได้ว่า จะต้องอยู่ในระเบียบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อีกประการหนึ่ง ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒๑ วรรคสอง เพิ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ หลังจากผู้ถูกร้องพ้นตำแหน่งแล้วเป็นเวลาประมาณเจ็ดเดือน ให้ความหมายของคำว่า “ข้าราชการการเมืองอื่น” ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ มิได้ให้คำจำกัดความไว้ ผู้ถูกร้องจึงไม่อาจทราบได้ว่า จะต้องเข้าข่ายในคำจำกัดความที่มีขึ้นภายหลังว่าด้วย “ข้าราชการการเมืองอื่น” หรือไม่

นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องมิได้อาศัยอยู่ ณ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ตามสำเนาทะเบียนบ้านแต่ประการใด จึงมิได้รับหนังสือต่างๆ ที่ผู้ร้องส่งไปให้ ณ ภูมิลำเนาตามสำเนาทะเบียนบ้านแต่ทราบภายหลังเมื่อระยะเวลาได้ล่วงเลยกำหนดให้ยื่นบัญชี ฯ ตามรัฐธรรมนูญแล้ว และรัฐธรรมนูญก็มิได้มีบทบัญญัติใดอนุญาตให้ขยายระยะเวลาในการยื่นบัญชี ฯ ตามที่ผู้ร้องขอมาได้ ผู้ถูกร้องจึงมิได้ดำเนินการตามที่ผู้ร้องแจ้ง เนื่องจากเชื่อว่าผู้ถูกร้องไม่จำเป็นต้องดำเนินการและไม่อาจดำเนินการให้ถูกต้องได้ การที่ผู้ร้องมีหนังสือรวมสองฉบับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกร้อง ก็ไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้องว่า จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ แต่ประการใด

ในชั้นผู้ถูกร้องแถลงด้วยวาจาต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องแถลงสรุปใจความได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจไม่ยื่นบัญชี ฯ ของตนเอง ภรรยาและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ และไม่ได้ตั้งใจที่จะรับ

ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ถูกร้องเคยเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) จังหวัดมหาสารคามมาก่อน เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็ต้องลาออกจาก สสร. ก่อนกำหนดเพื่อมารับตำแหน่ง และเมื่อออกจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ได้รับทราบจากเพื่อนซึ่งเป็นอธิบดีคนหนึ่งซึ่งจำไม่ได้ว่า เป็นใคร บอกว่า ตำแหน่งที่ปรึกษาไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีฯ จึงไม่ได้ใส่ใจที่จะยื่น หลังจากนั้นผู้ถูกร้องแทบไม่ได้กลับ จังหวัดมหาสารคามเลย จึงไม่ได้รับหนังสือที่ส่งไป เมื่อกลับมาที่จังหวัดมหาสารคามได้รับทราบว่า มีหนังสือมาจากผู้ร้องสองฉบับ ก็ตามหาแต่ไม่พบ ผู้ถูกร้องเคยไปที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพบเจ้าหน้าที่ที่ผู้ถูกร้องรู้จัก แต่ไม่พบจึงกลับไป ผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจจะไม่ยื่นบัญชีฯ เพราะไม่ได้อยู่ที่ตำบลที่หนังสือส่งไปถึง ผู้ถูกร้องอยู่กับภรรยาในอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าสองคอน ห่างจากตำบลที่อยู่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน ที่ผู้ร้องส่งหนังสือไปประมาณ ๕๕ กิโลเมตร

ตามที่ผู้ถูกร้องขอขยายเวลายื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุสมควรที่จะอนุญาต

ปัญหาจึงมีว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและจงใจไม่ยื่นตามหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๑ หรือไม่

ประการแรก ผู้ถูกร้องอ้างว่า ขณะที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังใช้บังคับรัฐธรรมนูญฉบับที่ถูกยกเลิกไป ซึ่งไม่มีบทบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ผู้ถูกร้องจึงเชื่อโดยสุจริตว่าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในขณะใช้รัฐธรรมนูญฉบับก่อน เมื่อพ้นจากตำแหน่งจึงไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น เห็นว่า บทบัญญัติในมาตรา ๓๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นบทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญใหม่บัญญัติรับรององค์กรที่แต่งตั้งโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญฉบับเก่าที่ยกเลิกไปเป็นองค์กรที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญใหม่ด้วย ดังนั้น สถานะของคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ยกเลิกไป จึงคงมีสถานะเป็นคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญใหม่และต้องถือว่าการณีของผู้ถูกร้อง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยชอบโดยอาศัยอำนาจของรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ยกเลิกไป มีสถานะโดยชอบตามรัฐธรรมนูญใหม่ด้วย ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ทุกประการ กรณีที่ขณะใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ยกเลิกไปยังไม่มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง เมื่อตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

LIRT

ผู้ร้อง จึงมีอำนาจหน้าที่โดยชอบตามรัฐธรรมนูญใหม่ที่จะตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ มาตรา ๒๕๕ ทุกประการ ข้ออ้างของผู้ถูกร้องฟังไม่ขึ้น

ประการที่สอง ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ร้องได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและชี้แจงข้อเท็จจริงรวมสองครั้งแต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ และไม่ชี้แจงเหตุผลแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าไม่ได้รับหนังสือจากผู้ร้องเนื่องจากเมื่อพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดหนองคายเป็นเวลาสองปีไม่ได้กลับมาที่จังหวัดมหาสารคาม อันเป็นภูมิลำเนาตามสำเนาทะเบียนบ้านที่ผู้ร้องส่งหนังสือไปถึง และการที่ผู้ถูกร้องยอมรับว่า เมื่อกลับมาที่จังหวัดมหาสารคามได้รับทราบว่า มีหนังสือมาจากผู้ร้องสองครั้งแต่หาไม่พบ และไม่ได้ติดตามหนังสือดังกล่าว เนื่องจากมีภารกิจอื่นต้องรีบกระทำ และที่ผู้ถูกร้องรับว่าเคยเข้าไปที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อพบเจ้าหน้าที่ที่ผู้ถูกร้องรู้จักเพื่อปรึกษาเรื่องนี้แต่ไม่พบ จึงกลับไปโดยไม่ได้ติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้อื่น จึงเป็นการยืนยันได้ว่าผู้ถูกร้องทราบแล้วว่าสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง แต่ผู้ถูกร้องกลับเพิกเฉยไม่ยื่นบัญชี ๑ อีกทั้งไม่ยื่นคำชี้แจงใดๆ ต่อผู้ร้องด้วยพฤติการณ์ดังกล่าว จึงแสดงว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ ต่อผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๒

อาศัยเหตุผลดังกล่าว ผู้ทำคำวินิจฉัยจึงเห็นว่า นายโกศล ศรีสังข์ ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายปรีชา เถลิมวณิชย์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT